

KØBENHAVNS KOMMUNE

Økonomiforvaltningen

Center for Byudvikling

NOTAT

Til Økonomiudvalget

02-10-2013

**Orientering om administrativt høringssvar til forslag til
Landsplanredegørelse 2013**

Sagsnr.
2013-0199991

Dokumentnr.
2013-0199991-2

Økonomiforvaltningens Center for Byudvikling har på kommunens vegne og efter høring af Teknik- og miljøforvaltningen afgivet administrativt høringssvar til Miljøministeriets forslag til Landsplanredegørelse 2013 inden for høringsfristen den 27. september 2013.

Sagsbehandler
Birthe Bertelsen

Landsplanredegørelsen er et ikke-bindende dokument, der redegør for ministerens gennemførte og forventede aktiviteter på planområdet samt for andre aktørers bidrag, heriblandt kommunerne. Redegørelsen har ikke regulerende karakter, men fungerer som en status på ministeriets ressortområde.

Kopi af høringssvaret vedlægges til orientering.

Københavns Rådhus,
Rådhuspladsen 1
1599 København V

Telefon
4049 4291

E-mail
bbe@okf.kk.dk

EAN nummer
5798009800176

www.kk.dk

KØBENHAVNS KOMMUNE

Økonomiforvaltningen

Center for Byudvikling

Til Naturstyrelsen

23-09-2013

Sagsnr.
2013-0199991

Dokumentnr.
2013-0199991-1

Høringssvar

Københavns Kommune har med interesse læst Forslag til Landsplanredegørelse 2013. Bortset fra enkelte mere generelle kommentarer skal kommunen primært knytte bemærkninger til de afsnit, som er af relevans for hovedstadsområdet og dets sammenhæng med det øvrige Sjælland.

Københavns Kommune savner tværgående overvejelser om den økonomiske udvikling, nationale investeringer og sammenhængen med den fysiske planlægning i landsplanredegørelsen. Dette er et forhold som Københavns Kommune har rejst gennem de seneste år. Emnerne diskuteres som bagvedliggende stof, men ses ikke for alvor som styrende for indholdet i de overordnede budskaber. Dette afspejler, at redegørelsen ikke er udtryk for en reel tværgående tilgang til den fysiske, rumlige udvikling af Danmark, men fungerer som miljøministerens udmelding indenfor eget myndighedsområde. Dette kan ses som en følge af vilkårene for dens udarbejdelse, men er samtidig en svaghed ved landsplanredegørelsen.

Det anbefales, at der foretages en vurdering af værdien og brugen af landsplanredegørelsen, herunder ikke mindst hos dens formodede målgruppe i regioner og kommuner. Dette kunne give anledning til ændringer, således som det allerede med forslag til landsplanredegørelse foreslås for den regionale plan- og strategiudarbejdelse.

Københavns Kommune ser positivt på, at regeringen vil understøtte den regionale vækst og erhvervsudvikling ved at styrke samarbejdet mellem nationale, regionale og lokale indsatser for vækst og erhvervsudvikling. København er Danmarks vækstlokomotiv. Derfor bakker Københavns Kommune også fortsat op om regeringens udarbejdelse af en Hovedstadsstrategi. Det ville være glædeligt, om der kunne arbejdes hurtigere med denne dagsorden, end det har været tilfældet det seneste år.

Det er nemlig en oplagt mulighed at kombinere dette arbejde med arbejdet om en Fokuseret Vækstdagsorden, som København sammen med Region Hovedstaden, Region Sjælland, KKR Hovedstaden og KKR Sjælland har igangsat. Fokuseret Vækstdagsorden skal skabe vækst og udvikling i hele Østdanmark. Parterne bag Fokuseret Vækstdagsorden sætter sammen fokus på at vende den negative

Københavns Rådhus,
Rådhuspladsen 1
1599 København V

Telefon
2750 2205

E-mail
ish@okf.kk.dk

EAN nummer
5798009800176

www.kk.dk

udvikling og ruste regionen, så den står stærkere i den globale konkurrence. Det skal være en metropol med høj vækst og beskæftigelse, hvor de mange aktørers indsatser koordineres, målrettes og udvikles til gavn for hele den funktionelle region med 3,8 mio. indbyggere.

Fokuseret Vækstdagsorden skal bl.a. bidrage til at fastholde og udbygge mulighederne for at tiltrække investeringer, turister og talent samt optimere investerings- og eksportfremme til gavn for væksten i regionen. Det er relevant at benytte sig af regionens samlede kræfter og understøtte samspillet mellem by og opland for at se på en sammenhængende fremtidig planlægning. F.eks. skal der i de kommende år investeres for et trecifret milliardbeløb i infrastruktur i Østdanmark (sygehuse, Femern Bælt forbindelsen, omfartsveje m.m.). Det er helt væsentligt, at der kapitaliseres på de planlagte investeringer således, at de skaber nye erhvervs muligheder, får den private sektor i spil, fremmer innovation og skaber nye arbejdspladser. Dette gøres ved at sikre og udnytte de rette kompetencer i regionen og ved at sikre de optimale betingelser for innovation og samarbejde på tværs af de administrative grænser. Østdanmark opleves som én hel sammenhængende arbejdskraft-, pendlings- og bosætningsregion, og landsplansredegørelsen bør have fokus på og betydning for vækst- og udviklingsmulighederne i hele hovedstadsregionen.

Det er et positivt tiltag at samle den regionale udviklingsplan og erhvervsudviklingsstrategi i en ny regional vækst- og erhvervsstrategi. Københavns Kommune anbefaler, at der i den forbindelse ses på tidsplanen for en regional vækst- og erhvervsstrategi, så den udarbejdes så tidligt i regionsrådets valgperiode som muligt. Processen skal ydermere sikres med de kontrakter, der indgås med erhvervsfremmeaktørerne i regionen bl.a. Væksthuset, Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity, således at fundamentet styrkes for en sammenhængende indsats for vækst og udvikling i regionen.

Københavns Kommune bidrager gerne i processen med landsplanredegørelsen med konkrete forslag og initiativer til at understøtte vækst og udviklingsmulighederne i Østdanmark og resten af landet.

I landsplanredegørelsen fremgår det, at regeringen forventer at kommunerne gennem planlægning skal bidrage til at reducere drivhusgasudledning samt luft- og støjforurening fra transporten bl.a. ved at sikre energi- og miljøeffektive køretøjer. Københavns Kommune hilser dette tiltag velkommen. Således skal det sikres at mobiliteten forbedres, men at det især sker med grønne transportmidler. Det kan bl.a. gøres med øget fokus på udbygning af skinnebåren kollektiv trafik, i hovedstaden især metro og letbaner.

I forlængelse heraf støtter Københavns Kommune, at der på tværs af kommunegrænser arbejdes for bedre fremkommelighed for de grønne trafikanter - cyklister, fodgængere og kollektiv transport. Københavns Kommune samarbejder således med nabokommunerne om et Cykelsuperstinet samt om bus- og metrodriften.

Regeringen forventer, at kommunerne i hovedstaden bl.a. skal sikre bedre parkeringsfaciliteter ved stationerne (side 13 og 59). Parkering ved stationerne i de centrale dele af hovedstaden (inden for ring 4) skaber mere biltrafik, mere forurening og mere trængsel. Parkering ved stationer kan derimod fungere i de ydre dele af byfingrene, hvor trængselskøerne på indfaldsveje endnu ikke er startet.

Trængselskommissionen forventes således ikke at anbefale stationsnær parkering i selve hovedstadsområdet, men derimod på resten af Sjælland. Park and ride er en forholdsvis dyr metode til at overflytte bilister til den kollektive transport. Hver P-plads koster således mindst 40.000 kr. i anlæg, og hertil kommer grundkøb m.v. Hidtil har det været banemyndighedens/statens opgave at anlægge parkeringspladser ved stationerne.

Redegørelsen fokuserer bl.a. på effekterne ved stationsnær lokalisering. Københavns Kommune er enig i, at stationsnær byfortætning med en kombination af detailhandel, arbejdspladser og boliger er med til at understøtte den bæredygtige by. Københavns Kommune vil i kommuneplan- og lokalplanarbejdet fortsat styrke denne udvikling. Københavns Kommune vil hilse en generel statslig opbakning til udviklingen af stationsnære kvarterer med en bæredygtig tæthed og dermed grundlag for grøn mobilitet velkommen, og vil foreslå, at det vurderes nærmere, om der findes uhensigtsmæssige barrierer for denne udvikling i gældende lovgivning og statslig planlægning.

Landsplanredegørelsen henviser til de ændringer af planloven og af reglerne for takstfinansiering på spildevandsområdet, der er gennemført med henblik på at sætte kommuner og forsyningsselskaber bedre i stand til at håndtere ekstreme regnhændelser. Der savnes en tilsvarende adressering af udfordringerne med sikring af kyster imod stigende havvandsstand, særligt i komplekse områder som byer, hvor de gældende regler for beslutninger om og finansiering af kystsikringsanlæg ikke er hensigtsmæssige. Kommunerne har behov for at træffe valg med henblik på arealreservationer til fremtidige anlæg, men den nuværende lovgivning giver ikke et godt grundlag for at træffe valg og pålægge bindinger på dette område.

Københavns Kommune kan tilslutte sig vurderingerne af, at bymidter og strøggader er under pres. Dette er ikke alene tilfældet i mindre byer, også visse kvarterer i hovedstaden oplever en afmatning i detailhandelen, der ikke opvejes af andre publikumsrettede erhverv.

Det gælder især den samme tendens til tilbagegang i udvalgswarebutikker, som landsplanredegørelsen fremhæver. Dette vil på længere sigt kunne udfordre de målsætninger om byliv og attraktive bymiljøer, som kommunerne er fælles om. Der er behov for at se nærmere på årsagerne og på strategier til at imødegå tendensen såvel som til at tilpasse bykvarterer og strøggader til ændrede vilkår. Her er planlovens regulering af nye udlæg til detailhandel ikke et tilstrækkeligt redskab, der er behov for nytænkning i omgangen med de butiks- og servicemiljøer, som er et væsentligt grundlag for bylivet.

Københavns Kommune noterer sig, at landsplanredegørelsen på side 53 lægger op til, at kommunerne skal ”planlægge boligområderne, så de indeholder en blanding af forskellige størrelser og ejerforhold”. Københavns Kommune har i en årrække benyttet sig af planlovens muligheder for sikre en hensigtsmæssig og afbalanceret sammensætning af boligstørrelser. Men som bekendt giver planloven ikke kommunen mulighed for at regulere ejerforhold. Det er derfor uklart, hvordan landsplanredegørelsen forestiller sig, at kommunerne skal opfylde ovenstående forventning.

Det er oplagt at boligpolitiske spørgsmål ses i sammenhæng med bæredygtighed. Der ligger en væsentlig udfordring i at sikre den bæredygtige by som socialt velfungerende, attraktiv og tryk, således at udflytning til mindre bæredygtige boligformer med lange pendlingsafstande til følge kan forebygges.

I forhold til en vellykket planlægning til opfyldelse af planlovens formålsbestemmelse ser Københavns Kommune et behov for flere muligheder for samarbejde og aftaler med bygherrer og investorer om ejerformer og huslejeniveau i nyt byggeri. Dette er adresseret af Miljøministeriet selv i tidligere rapporter, hvor det nævnes, at mange kommuner er interesseret heri. Der savnes generelt incitamenter til at udvikle og etablere boligformer, der imødekommer efterspørgslen hos lav- og mellemindkomster, unge og studerende, grupper med behov for mobilitet (udenlandske forskere, studerende og arbejdstagere mv.).

Københavns Kommune vil gerne medvirke til at revurdere barrierer og uhensigtsmæssigheder i den hidtidige regulering og praksis, således om det aktuelt sker i kommunen på ungdomsboligområdet. Men der er behov for et bredere perspektiv for at skabe interesse for at udvikle alsidige boligområder. Hvis dette samtidig kan føre til, at boligudbygningens voldsomme konjunkturfølsomhed og uligevægt mellem efterspørgsel og udbud kan reduceres, vil kommunernes forudsætninger for at udvikle sammenhængende byer være forbedret.

I baggrundsafsnit 1 havde det været interessant at få belyst sammensætningen i beskæftigelsen nærmere, herunder bl.a. en opdeling i privat og offentlig beskæftigelse, så det i højere grad kunne

lade sig gøre at uddrage årsager til udviklingen. Ikke mindst fordi landsplanredegørelsens målsætninger har det fornødne fokus på privat vækst og jobskabelse, ville det være væsentligt at kunne aflæse den private beskæftigelses andel i statistikkerne.

I samme afsnit synes der ikke at være anvendt de samme prognoser for befolkningsudvikling som i baggrundsmaterialet til landsplandirektivet Fingerplan 2013. For Københavns Kommune er prognosen for 2030 således højere i landsplanredegørelsen. Det er ikke indlysende eller nærmere forklaret, hvorfor de to samtidigt udarbejdede plandokumenter ikke opererer med den samme prognose for befolkningsudviklingen som grundlag. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis dette blev forklaret.

Der er behov for at aktualisere teksten ud fra et entydigt gyldighedstidspunkt, så henvisninger til kommende indsatser, som i tid ligger forud for offentliggørelsen af landsplanredegørelsen, afklares. Ligeledes er der behov for at aktualisere kortmateriale, eksempelvis er kort F i Figur 1B-2 ikke ajourført med vindmølleområder i Københavns Kommune.

Med venlig hilsen

Ingvar Sejr Hansen